

Komlói Ildikó bravúros címszereplésével Bizet operája nagy siker a szabadtérin

Carmen szabad marad, míg meg nem hal

Nemzetközi rangú magyar énekes sztárokkal újították fel a Dóm téren Nagy Viktor bevált, régi Carmen-produkcióját. Bizet operája mindkét este telt házat vonzott és nagy sikert aratott. A nézők nem rohantak el rögtön az előadás után, hanem brávózva, vastappsal ünnepelték a szereplőket.

A hatalmas esőt látva pénteken délután sokan aggódtak, megnézhetik-e az esti Carmen-előadást a szabadtérin. Szerencsére a viharfelhők időben elvonultak; bár alaposan elázott a színpad és vizes maradt a nézőtér is, tiszta, csillagos égbolt alatt csendült fel az opera nyitánya. Először a Magyar Táncművészeti Főiskola növendékei *Fodor Antal* zenei kíséret nélküli táncfantáziáját mutatták be, valójában csak utána kezdődött Bizet zenedrámája.

Vitathatatlan, hogy *Komlói Ildikó* a legjobb az elmúlt évtized Dóm téri Carmenjei közül. Telt, gyönyörű hangjának, remek énektechnikájának, kifinomult mozgáskultúrájának és izgalmas szépségének köszönheti, hogy világszerte a legnagyobb operaházak és a legrangosabb fesztiválok közönsége ünnepli. Van a személyiségében valami démoni vadság, elementáris

Komlói Ildikó (Carmen) szenzációs játékaival és éneklésével megbabonázta a közönséget is.

Fotó: Schmidt Andrea

vonzerő és rafinált nőiesség, ráadásul mindehhez érzéki orgánum is társul. Carmenje eman-

cipált és céltudatos nő, akinek tényleg elhiszük: szabad, mint a madár. Milyen jó lenne, ha

gyakrabban találkozhatnánk ilyen kivételes énekes-színészi alakításokkal a szabadtéri szín-

padán. *Bándi János* korban és főként alkatilag kissé túl van már Don José szerepén – nincs

ezzel egyedül a produkcióban –, de éneklése meggyőző volt, és mindig magas hőfokon izzott.

Szilágyi Károlytól tudom: vissza szokta utasítani a meghívásokat, ha Escamillónak kéri, mert távol áll tőle a nárcisztikus, macsó torreador figurája. Szerencsére a szabadtérivel időnként kivételt tett, mert imádja Szeget, és immár a negyedik nagy szerepre szívesen jött vissza. Így élvezettel hallgathattuk magvas, szép baritonját. *Tokody Ilona* – akinek évtizedek óta egyik legjobb szerepe a tizenhét esztendő, naiv parasztlány – most sem okozott csalódást rajongóinak. Micaela szolamát megrendítő líraisággal énekelt.

Az apróbb zökkenőket leszámítva *Oberfrank Péter* dirigálásával a Szegedi Szimfonikus Zenekar és a fesztiválkórus előadásában karakteresen szólalt meg Bizet muzsikája. *Nagy Viktor Csíkós Attila* nagyszerű alapot adó arénadísztetésben az óriási színpadi apparátussal, lovakkal, parádés kocsiival, fáklyákkal, máglyákkal látványos produkciót rendezett. A nézők elégedettségét az is mutatta: ezúttal nem rohantak el rögtön, hanem brávózva, vastappsal ünnepelték a szereplőket.

H. ZS.

Guinness-rekorder és Mókus, a leendő király a Felső Tisza-parton

Motoros utcai harcosok

A motorosok egy keréken is harcolnak a legjobbnak járó címért.

Fotó: Schmidt Andrea

Streetfighter show-t és versenyt rendeztek vasárnap a szegedi Felső Tisza-parton. Bőgték a motorok, sírtak a gumik, ám délután a csepegő eső kicsit lelassította a kétkerekűeket.

A streetfighter szó szerinti fordítása: utcai harcos. A kétkerekűek szerelmesei ugyanis az utcán harcolnak meg a legjobbnak járó címért. A motorosokra azonban jobban illik a motorosglóriók kifejezés, nagy teljesítményű gépekkel azt próbálják kifejezni, hogy minden helyzetben és tekintetben uralkodó járműveik. Vasárnap Szegeden, *Porpáczy Richárd* szervezésében, a Felső Tisza-parton ők mutatkoztak be a több száz érdeklődőnek.

A borsos belépőjegy ellenére sokan voltak kíváncsiak a motorosglóriókra. Persze akadtak olyanok is, akik a Tisza-part menti zöld terület felől próbáltak meg belőgni a rendezvényre, azonban erre esélyük sem volt. A város- és biztonsági őrök kitessékeltek őket. Sokan megelégedtek azzal is, hogy csak hallották a motorok hangját. Látványnak ugyanis ott volt két hiánys ru-

házatú lány, akikkel motort lehetett mosatni. A lányok néha nemcsak a motort, hanem egymást is lelocsolták.

– Tapsoljatok gyerekek! Ez élte őket, ez kell nekik. Kivégezte a gumit és a hűtővizet is! Képzelték el, mit csinálhat este a nőjével! – kiáltotta a mikrofonba *Pacsika Miki*, a vasárnapi streetfighter show és verseny műsorvezetője. A budapesti *Borsay Szabolcs* ugyanis addig pörgette motorja kerekét állóhelyben, míg kidurrott. Ám a Guinness-rekorder még ekkor sem hagyta pihenni a sportgépet, ezért a motor hűtővize is felforr. Ez a produkció azonban csak egyike volt a számtalan fantasztikus és lélegzetelállító kunsztnak, amit a motorosok bemutatnak. *Borsay Szabolcs* egyébként többek között azzal vált híressé, hogy 200,7 kilométer/órás csúsebességgel motorozott – hátrafelé. Ezzel bekerült a rekordok könyvébe. – Aki lát valamit, szóljon, mert mi itt csak a hatalmas füstöt látjuk. Megőrült ez a gyerek. Ő már Lipótmezőn játszik! – kommentálta a műsort a műsorvezető.

Erdős Csaba, tavalyi bajnok show-elemeket sem nélkülöző műsora sem volt akármilyen segítőtől megmutatta, hogyan takarít pályát egy bajnok. Egyikük arccal a beton felé feküdt a motoron, kezében egy lapáttal és seprével „sepregetett”. Egészen addig, míg Csaba egy kerékre állította a gépet.

– Leér a földre a bukósisakja! Ez ...! – fogalmazott nyomdafestéket nem tűrően a láthatóan és hallhatóan izgatott állapotba kerülő műsorvezető.

Mókus produkciója láttán még maguk a streetfighterek is eltávoztak a szájukat. Mókus ugyanis 3 lóerős Simson Sztárral bemutatott kunsztjain mindenki ámulatba ejtette. A kaposvári férfi például leállított motorral egykerekűzett, elengedett kormányon pedig egy keréken körbe-körbe forgott. Mókus nemrégiben az angol Európa-bajnok vitte magával Angliába, mivel ilyet még ő sem látott. – Jövőre megkoronázunk, Mókus, akkora király vagy! – mondta *Pacsika Miki*, majd hozzátette: „Ez a streetfighter show kész állatkert.”

ARANY T. JÁNOS

Mindenkinek ízlett a mártélyi struccpaprikás

Ha valakinek még mindig nem világos, mi is az a globalizáció, gondoljon a mártélyi struccra. A Bütyök csárda tulajdonosai – egyszersmind strucctulajdonosok – és vendégei tapasztalták: legjobb a strucc vadasan, de bécsi szeletnek sem utolsó.

A mártélyi strucc eredetileg többes számban létezett: nem egy, hanem három volt belőle, de a két struccakast le kellett vágni, mert szerfelett agresszívnek bizonyult, s *Suti Gergely* tulajdonos – a mártélyi Bütyök csárda gazdája – úgy gondolta: mindennek van határa. (A struccyúk is csak addig lehet biztos benne, hogy nem kopasztják meg, amíg tojik. Eddig már produkált két tojást, csak így tovább!) A csárda vendégei mindenesetre csak jól jártak a struccakastalanítással, mint tapasztalták: a struccchús minden formában élvezhető. – Különösen vadas mártással – hívja föl a figyelmet *Suti Gergely* –, de a rántott szelet (olyan, mint

a borjúbécsl), a struccpaprikás, és a sütvestrúcc is teljes joggal megemlíthető.

Nemcsak a vendégek élvezték az afrikai ízeket – amíg el nem fogyott a strucc, amelyet egyébként nem konyhakéssel, hanem golyópuskával kell „levágni”, a Suti család kolbásznak, szaláminak is földolgozza a futómadarak húsát. – Szalonnája meg olyan, mint a libaszőr – hallom a haláteleiről is ismert csárda tulajdonosától, akitől azt is megkérdeztük: gondolt-e arra, hogy a struccot a vendéglátóegység egyik specialitásaként hasznosítsa, tenyészze. Erre nemigen lát esélyt a tulajdonos, mert mint mondja: a csárda, különösen télen, viszonylag kiesik a forgalomból, külön strucctenyésztet főnttartani emiatt nem érdemes.

Látványosságnak mindenesetre nem utolsó a csárda melletti, elkerített kifutóban sétáltató-tollászodó struccyúk, mely ráadásul szelíd is. – A kakas úgy oldalba rúgott, párzasi időben,

hogy egy hétig alig kaptam levegőt – emlékszik vissza a háromstruccos időszakra a csárdagazda.

Megtudjuk még azt is tőle a strucctartás általános alapelvei közül, hogy az égvilágon semmiféle különös igényt nem támaszt ez az egzotikus madár, ugyanazt eszi, mint a baromfiudvar lakói, kukoricát, búzát, árpát, nagyon szereti a zöldet csipegetni. Víz is kell adni neki, de ha egyszer teleissza magát, utána két-három napig is elvan folyadék nélkül, akár a teve. Jól bírja a hideget is: télen úgy üldögél a hóban, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne: egy alapvetően szavannai éghajlathoz szokott madár fagypon alatti vízzel találkozik. Ennek alapján arra gondolhatunk: két eset lehetséges – vagy rendszeres túléltatást szerveztek a struccosok a Kilimandzsáróra egykoron, vagy: ma már a strucc is tudja, mi a globalizáció.

E. CS.

Az Afrikából származó strucc igazi globális madár.

Fotó: Tésik Attila